

**Настільна книга адвоката.
Участь захисника, адвоката в
кримінальному провадженні.
Коментар, законодавство,
судова практика**

Посібник розрахований на адвокатів, помічників адвокатів та студентів вищих
учбових закладів, які готують спеціалістів в галузі права.

**НАСТІЛЬНА КНИГА АДВОКАТА
УЧАСТЬ ЗАХИСНИКА,
АДВОКАТА В КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ.
КОМЕНТАР, ЗАКОНОДАВСТВО,
СУДОВА ПРАКТИКА**

ПРАКТИЧНИЙ ПОСІБНИК

СТАНOM НА 2 ЛИСТОПАДА 2016 РОКУ

Київ
«Центр учбової літератури»
2016

УДК 343.1(477)
ББК 67.411(4Укр)
Н 32

Упорядники:

Петков Сергій Валерійович – доктор юридичних наук, професор, заступник директора з навчальної роботи Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України;

Журавльов Дмитро Володимирович – доктор юридичних наук, доцент, перший заступник директора Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України;

Григоренко Анатолій Володимирович – адвокат;

Григоренко Людмила Степанівна – адвокат;

Соловей Яна Миколаївна – адвокат;

Хомишин Максим Анатолійович – адвокат.

**Настільна книга адвоката. Участь захисника, адвоката в кримінальному
Н 32 провадженні. Коментар, законодавство, судова практика.** [текст]
практичний посібник. – К. : «Центр учбової літератури», 2016. – 500 с.

ISBN 978-611-01-0813-3

Посібник розрахований на адвокатів, помічників адвокатів та студентів вищих учбових закладів, які готують спеціалістів в галузі права.

УДК 343.1(477)
ББК 67.411(4Укр)

ISBN 978-611-01-0813-3

© Центр учбової літератури, 2016.

ВВЕДЕННЯ

Адвокатура є важливим інститутом правової держави, який діє для захисту конституційних прав і свобод громадян. Саме тому Конституція України у статті 59 визначила особливе місце адвокатури України.

На протязі більш як двадцяти років законодавство про адвокатуру не оновлювалося, що зумовило його невідповідність європейським стандартам та сучасним реаліям. Положення колишнього Закону України № 2887-ХІІ «Про адвокатуру», який був прийнятий Верховною Радою України 19 грудня 1992 року, були застарілими і не здатними в повній мірі забезпечити реалізацію зазначених конституційних гарантій, а також належним чином регулювати відносини у цій сфері.

Наряду з ухваленням нового Кримінального процесуального кодексу України створення в Україні професійного самоврядного інституту адвокатури України та посилення гарантій діяльності адвокатури залишилося чи не єдиним із невиконаних Україною зобов'язань, що випливають з її членства в Раді Європи (Висновок Парламентської Асамблеї Ради Європи №190 (1995) від 26 вересня 1995 року).

Саме з метою реформування законодавства про адвокатуру з урахуванням міжнародних демократичних стандартів, забезпечення виконання зобов'язань України перед Радою Європи, робочою групою з питань реформування прокуратури та адвокатури, утвореною розпорядженням Президента України від 22 листопада 2011 року № 362/2011-рп, було підготовлено проект Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність», який 28 квітня 2012 року був внесений Президентом України на розгляд Верховної Ради України.

05 липня 2012 року Закон України № 5076-VI «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» був прийнятий Верховною Радою України і набрав чинності 15 серпня 2012 року.

13 квітня 2012 року Верховна Рада України ухвалила новий Кримінальний процесуальний кодекс України, який набрав чинності 20 листопада 2012 року.

В порівнянні з колишнім КПК України, новий КПК України, містить новації, тобто норми і положення, які були відсутні в колишньому КПК України, а також нововведення, які по іншому регулюють окремі питання кримінально-процесуального законодавства, ніж колишній КПК України, в тому числі і питання участі захисника, адвоката в кримінальному провадженні.

Новації та нововведення також в значній мірі змінили змістову частину процесуальних документів кримінального провадження, особливо на стадії досудового розслідування, і започаткували створення нових процесуальних документів, які колишній КПК України не передбачав.

Так, новим КПК України визначено, що захисником може бути лише адвокат, відомості про якого внесено до Єдиного реєстру адвокатів України і стосовно якого у Єдиному реєстрі адвокатів України відсутні відомості про зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю. Згідно розділу Х «Прикінцеві положення» КПК України ця норма вводиться в дію через рік після створення Єдиного реєстру адвокатів України.

Порядок ведення Єдиного реєстру адвокатів України затверджено рішенням Ради адвокатів України №26 від 17 грудня 2012 року. Єдиний реєстр адвокатів України почав функціонувати з 16 січня 2013 року.

З набранням чинності КПК України інші фахівці у галузі права, які за законом мали право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, а також близькі родичі обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого, його опікуни або піклувальники, які за колишнім КПК України допускалися в якості захисників до участі в справі, за новим КПК такого права позбавлені.

Відповідно до частини 1 статті 46 КПК України захисник не має права взяти на себе захист іншої особи або надавати їй правову допомогу, якщо це суперечить інтересам особи, якій він надає або раніше надавав правову допомогу.

Принцип уникнення конфлікту інтересів при здійсненні адвокатської діяльності також закріплений у статті 4 Закону №5076-VI, в Хартії основоположних принципів діяльності європейських адвокатів та в Кодексі поведінки Європейських адвокатів, який було прийнято на пленарній сесії Ради адвокатських об'єднань та спілок адвокатів Європи 28 жовтня 1988 року (Україна є державо-спостерігачем Ради адвокатських об'єднань Європи), відповідно до яких:

— адвокат не може консультувати, представляти або діяти від імені двох або більше клієнтів у тій самій справі, якщо існує конфлікт або значний ризик конфлікту між інтересами цих клієнтів;

адвокат має припинити представляти обох або всіх клієнтів, про яких йдеться, якщо виникає конфлікт інтересів між цими клієнтами і також якщо наявний ризик порушення принципу конфіденційності щодо інформації, довіреної адвокатові, або якщо це може зашкодити незалежності адвоката;

— адвокат повинен також утриматися від представлення нового клієнта, якщо існує ризик порушення конфіденційності інформації, довіреної адвокатові попереднім клієнтом або якщо знання адвокатом справи колишнього клієнта надасть новому клієнтові неправомірну перевагу.

Частина 3 статті 46 КПК України містить норму, згідно якої одночасно брати участь у судовому розгляді можуть не більше п'яти захисників одного обвинуваченого, що є нововведенням, оскільки колишній КПК України не передбачав такого обмеження. При цьому, законодавець ніяким чином не обґрунтував таке обмеження кількості захисників. Щодо кількості захисників, які одночасно можуть захищати підозрюваного на стадії досудового розслідування, то новий КПК України будь-яких обмежень не містить.

В колишньому КПК України права захисника були окремо визначені і більш деталізовані, тоді як в новому КПК України при визначенні прав захисника йде посилення на те, що захисник користується процесуальними правами підозрюваного, обвинуваченого, захист якого він здійснює, крім процесуальних прав, реалізація яких здійснюється безпосередньо підозрюваним, обвинуваченим і не може бути доручена захиснику. Таке завуальоване визначення прав захисника, по-перше, знижує його роль в кримінальному провадженні, як самостійної процесуальної особи, а по-друге, дає можливість кожному вільно трактувати і на свій розсуд визначати, які саме права може безпосередньо реалізовувати підозрюваний (обвинувачений), а які ні.

Новим КПК України закріплено ряд позитивних норм, що стосуються прав захисника. Разом з тим, не коректні формулювання цих норм, що дають змогу їх двоякого трактування, відсутність в деяких випадках механізму їх реалізації і/або залежність їх реалізації від волі слідчого або суду, можуть звести нанівець ці позитивні нововведення. Так, частиною п'ятою статті 46 КПК України передбачено, що захисник має право до першого допиту підозрюваного мати з ним конфіденційне побачення без дозволу слідчого, прокурора, суду, а після першого допиту — такі ж побачення без обмеження кількості та тривалості. Якщо слідувати правилам орфографії, то слова «без дозволу слідчого, прокурора, суду» мають відношення і до послідовних конфіденційних побачень захисника із своїм підзахисним. Разом з тим, відсутність такого положення «без дозволу слідчого, прокурора, суду» для послідовних побачень, дає змогу, наприклад слідчому, трактувати цю норму на свій розсуд.

Що ж стосується положення, згідно якого конфіденційні побачення захисника зі своїм підзахисним можуть відбуватися під візуальним контролем уповноваженої службової особи, то реалізація цього положення в деяких випадках може порушити права захисника та його підзахисного, а в деяких випадках не може бути реалізована в частині додержання конфіденційності побачень. Так, відповідно до пункту 2.3. Кодексу поведінки Європейських адвокатів найголовніше в діяльності адвоката — це те, що клієнт розповідає адвокатові речі, які він не розповість іншим та що адвокат отримує від клієнта інформацію на основі конфіденційності. Без переконання щодо конфіденційності не може бути довіри. Отже, дотримання конфіденційності є першочерговим і основним правом та обов'язком адвоката. Зобов'язання адвоката щодо конфіденційності слугує інтересам здійснення правосуддя, а також інтересам клієнта. Адвокат має право на особливий захист з боку держави. Зобов'язання адвоката щодо конфіденційності не обмежується в часі. Разом з тим, ввівши дане положення, законодавець не визначив, яким чином має відбуватися візуальний контроль — без застосування технічних засобів, шляхом безпосередньої присутності уповноваженої службової особи в приміщенні (чи біля приміщення) де відбувається побачення захисника із підзахисним, чи шляхом віддаленого візуального контролю уповноваженої службової особи за приміщенням, де відбувається побачення захисника із підзахисним, з допомогою технічних засобів, наприклад, камер спостереження. Якщо взяти до уваги другий варіант, то у захисника та підзахисного не тільки не буде впевненості, але й можливості перевірити, чи не здійснюється поряд із візуальним контролем за допомогою технічних засобів ще й аудіозапис. У разі, якщо підзахисний утримується в слідчому ізоляторі, побачення захисника із своїм підзахисним відбуваються в спеціально відведених кабінетах слідчого ізолятора. З урахуванням того, що площа кабінету в середньому складає близько 6 кв.м., виключити можливість підслуховування зі сторони уповноваженої службової особи, яка знаходиться в цьому ж кабінеті, або поруч з ним, неможливо. Крім того, з

урахуванням специфіки та режиму слідчих ізоляторів значна кількість їх приміщень обладнана прослуховувальними та записувальними пристроями. Враховуючи, що захисник та його підзахисний позбавлені можливості не тільки встановити, але й перевірити, чи не здійснюється прослуховування кабінету, де вони знаходяться, працюють з документами та обговорюють систему захисту, говорити про конфіденційність побачень не має підстав. Крім того, ввівши норму про візуальний контроль, законодавець не визначив:

- хто буде тим органом, який буде визначати уповноважену службову особу, яка буде здійснювати візуальний контроль і встановлювати випадки, при яких буде застосовуватися візуальний контроль;

- які саме обставини (поведінка захисника чи підзахисного, бажання слідчого чи прокурора) будуть служити поводом для встановлення візуального контролю;

- з числа яких органів і посадових осіб будуть комплектуватися (назначатися) уповноважені службові особи, які будуть здійснювати візуальний контроль;

- чи зобов'язані будуть органи, які будуть визначати уповноважену службову особу, яка буде здійснювати візуальний контроль, або уповноважена службова особа надавати захиснику письмові пояснення та документи для перевірки необхідності встановлення візуального контролю;

- чи матиме захисник право оскаржити встановлення візуального контролю і до якого саме органу.

Статтею 23 Закону №5076-VI визначено, що професійні права, честь і гідність адвоката гарантуються та охороняються Конституцією України, Законом №5076-VI та іншими законами, відповідно до яких:

- забороняються будь-які втручання і перешкоди здійсненню адвокатської діяльності;

- забороняється вимагати від адвоката, його помічника, стажиста, особи, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, адвокатським бюро, адвокатським об'єднанням, а також від особи, стосовно якої припинено або зупинено право на заняття адвокатською діяльністю, надання відомостей, що є адвокатською таємницею;

- забороняється проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів, пов'язаних із здійсненням адвокатської діяльності;

Саме з урахуванням зазначених гарантій документи, пов'язані з виконанням захисником його обов'язків, без його згоди не підлягають огляду, вилученню чи розголошенню слідчим, прокурором, слідчим суддею, судом.

Основним завданням захисника є забезпечення дотримання прав, свобод і законних інтересів свого підзахисного та з'ясування обставин, які спростовують підозру чи обвинувачення, пом'якшують чи виключають кримінальну відповідальність підзахисного. Для реалізації цього завдання захисник наділений правами та засобами захисту, передбаченими КПК України, Законом №5076-VI та іншими законодавчими та нормативно-правовими актами.

Після залучення до участі у кримінальному провадженні на захисника покладено обов'язок прибувати для участі у виконанні процесуальних дій за участю підозрюваного, обвинуваченого. При цьому, на особу, яка викликає захисника для участі у виконанні процесуальних дій за участі його підзахисного, покладено обов'язок завчасно повідомити захисника про час та місце проведення процесуальних дій. Це має важливе значення, оскільки діяльність захисника є професійною і в його провадженні може перебувати декілька справ. У разі неможливості прибути в призначений строк захисник зобов'язаний завчасно повідомити про таку неможливість та її причини слідчого, прокурора, слідчого суддю, суд. Якщо захисник призначений органом (установою), уповноваженим законом на надання безоплатної правової допомоги, то на нього покладено обов'язок повідомити про таку неможливість прибуття для проведення процесуальних дій та її причини цей орган (установу).

Колишній КПК України покладав на захисника обов'язок не розголошувати дані, які стали йому відомі у зв'язку з виконанням його обов'язків. Новий КПК України більш деталізовано закріпив цей обов'язок, зобов'язавши захисника без згоди підозрюваного, обвинуваченого не розголошувати відомості, які стали йому відомі у зв'язку з участю в кримінальному провадженні і становлять адвокатську або іншу охоронювану законом таємницю.

Відповідно до статті 22 Закону №5076-VI під адвокатською таємницею розуміється будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику адвоката, стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта, а також питання, з яких клієнт (особа, якій ві-

дмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, зміст порад, консультацій, роз'яснень адвоката, складені ним документи, інформація, що зберігається на електронних носіях, та інші документи і відомості, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності.

Інформація або документи можуть втратити статус адвокатської таємниці за письмовою заявою клієнта (особи, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги). При цьому інформація або документи, що отримані від третіх осіб і містять відомості про них, можуть поширюватися з урахуванням вимог законодавства з питань захисту персональних даних.

Обов'язок зберігати адвокатську таємницю поширюється на адвоката (захисника), його помічника, стажиста та осіб, які перебувають у трудових відносинах з адвокатом, адвокатським бюро, адвокатським об'єднанням, а також на особу, стосовно якої припинено або зупинено право на заняття адвокатською діяльністю. Адвокат, адвокатське бюро, адвокатське об'єднання зобов'язані забезпечити умови, що унеможливають доступ сторонніх осіб до адвокатської таємниці або її розголошення.

Право захисника відмовитися від виконання своїх обов'язків після залучення до участі у кримінальному провадженні чітко регламентовано новим КПК України.

Так, згідно частини 4 статті 47 КПК України захисник після його залучення має право відмовитися від виконання своїх обов'язків лише у випадках:

- якщо є обставини, які згідно з КПК України виключають участь захисника у кримінальному провадженні;

- у разі незгоди з підозрюваним, обвинуваченим щодо вибраного ним способу захисту, за винятком випадків обов'язкової участі захисника;

- у разі умисного невиконання підозрюваним, обвинуваченим умов укладеного з захисником договору, яке проявляється, зокрема, у систематичному недодержанні законних порад захисника, порушенні вимог КПК України тощо;

- якщо захисник свою відмову мотивує відсутністю належної кваліфікації для надання правової допомоги у конкретному провадженні, що є особливо складним.

Відповідно до статті 50 КПК України повноваження адвоката, як захисника на участь у кримінальному провадженні підтверджуються:

- свідоцтвом про право на зайняття адвокатською діяльністю;

- ордером, договором із захисником або дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги.

Встановлення будь-яких додаткових вимог, крім пред'явлення захисником документа, що посвідчує його особу, або умов для підтвердження повноважень захисника чи для його залучення до участі в кримінальному провадженні не допускається.

Відповідно до статті 12 Закону №5076-VI особі, яка склала присягу адвоката України, радою адвокатів регіону у день складення присяги безоплатно видаються свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю та посвідчення адвоката України.

Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю і посвідчення адвоката України не обмежуються віком особи та є безстроковими.

Зразки свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю і посвідчення адвоката України затверджуються Радою адвокатів України.

Рішенням Ради адвокатів України № 272 від 17 грудня 2013 року затверджені Зразок свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю та його опис.

ЗМІСТ

ВВЕДЕННЯ	3
— Закон України № 5076-VI від 05 липня 2012 року «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»	123
— Закон України № 3460-VI від 02 червня 2011 року «Про безоплатну правову допомогу»	155
— Кримінальний процесуальний кодекс України (витяг)	168
— Постанова Кабінету Міністрів України № 1362 від 28 грудня 2011 року «Про затвердження Порядку і умов проведення конкурсу з відбору адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги»	181
— Постанова Кабінету Міністрів України № 1363 від 28 грудня 2011 року «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання осіб»	187
— Постанова Кабінету Міністрів України №15 від 11 січня 2012 року «Про затвердження Порядку внесення коштів на спеціальний рахунок у разі застосування застави як запобіжного заходу»	191
— Постанова Кабінету Міністрів України № 504 від 6 червня 2012 року «Про утворення Координаційного центру з надання правової допомоги та ліквідацію Центру правової реформи і законопроектних робіт при Міністерстві юстиції»	193
— Постанова Кабінету Міністрів України № 130 від 04 березня 2013 року «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для оплати послуг та відшкодування витрат адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу»	198
— Постанова №11 від 17 жовтня 2014 року «Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення»	203
— Постанова №13 від 19 грудня 2014 року «Про застосування судами міжнародних договорів України при здійсненні правосуддя»	209
— Постанова №13 від 11 грудня 2015 року «Про практику здійснення судами кримінального провадження на підставі угод»	219
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 223-1430/0/4-12 від 03 жовтня 2012 року «Про порядок здійснення підготовчого судового провадження відповідно до Кримінального процесуального кодексу України»	228
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 223-1446/0/4-12 від 05 жовтня 2012 року «Про деякі питання порядку здійснення судового розгляду в судовому провадженні у першій інстанції відповідно до КПК України»	235
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 1640/0/4-12 від 09 листопада 2012 року «Про деякі питання порядку оскарження рішень дій чи бездіяльності під час досудового розслідування»	248
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 223-1679/0/4-12 від 15 листопада 2012 року «Про деякі питання здійснення кримінального провадження на підставі угод»	253
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ №223-558/0/4-13 від 05 квітня 2013 року «Про доповнення до інформаційного листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 15.11.2012р. №223-1679/0/4-12 «Про деякі питання здійснення кримінального провадження на підставі угод»	261
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 10-1717/0/4-12 від 21 листопада 2012 року «Про деякі питання порядку здійснення судового провадження з перегляду судових рішень у суді апеляційної інстанції відповідно до КПК України»	264
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 1735/0/4-12 від 26 листопада 2012 року «Про деякі питання застосування розділу XI Перехідні положення КПК України»	278

— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 511-550/0/4-13 від 04 квітня 2013 року «Про деякі питання порядку застосування запобіжних заходів під час досудового розслідування та судового провадження відповідно до Кримінального процесуального кодексу України»	281
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 223-558/0/4-13 від 05 квітня 2013 року «Про деякі питання здійснення слідчим суддею суду першої інстанції судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження» . . .	293
— Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 223-1134/0/4-13 від 18 липня 2013 року «Про деякі питання здійснення кримінального провадження щодо неповнолітніх»	301
— Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 07 лютого 2014 року щодо розгляду слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження (витяг)	311
— Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 25 вересня 2015 року щодо забезпечення права на захист у кримінальному провадженні (витяг)	342
— Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 03 червня 2016 року щодо практики вирішення слідчими суддями питань, пов'язаних із слідчими (розшуковими) діями (витяг)	368
— Спільний наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України № 114/1042/516/1199/936/1687/5 від 16 листопада 2012 року «Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні»	406
— Наказ Міністерства внутрішніх справ України №696 від 09 серпня 2012 року «Про затвердження Положення про порядок застосування електронних засобів контролю»	418
— Наказ Міністерства юстиції України № 460/5 від 18 березня 2013 року «Про затвердження Правил внутрішнього розпорядку слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України»	429
— Наказ Міністерства юстиції України № 386/5 від 25 лютого 2014 року «Про затвердження стандартів якості надання безоплатної вторинної правової допомоги у кримінальному процесі»	462
— Правила адвокатської етики, затверджені Установчим З'їздом адвокатів України 17 листопада 2012 року	473
— Рішення Ради адвокатів України № 183 від 27 липня 2013 року «Порядок дій з питань забезпечення гарантій адвокатської діяльності, захисту професійних і соціальних прав адвокатів»	491
— Рішення Ради адвокатів України № 246 від 19 листопада 2013 року «Про надання роз'яснень щодо можливості адвокатів, які зареєстровані в одному адвокатському об'єднанні, здійснювати захист різних за процесуальним статусом осіб»	496

Примітка: закони, Кримінальний процесуальний кодекс України, постанови Кабінету Міністрів України, постанови Пленуму, розпорядження, узагальнення судової практики та інформаційні листи Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, накази Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства юстиції України, в тому числі спільні накази з іншими органами, рішення Ради адвокатів України, які наведені в даному посібнику та додані до нього, використані з офіційних сайтів Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства юстиції України, Ради адвокатів України.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

НАСТІЛЬНА КНИГА АДВОКАТА
УЧАСТЬ ЗАХИСНИКА, АДВОКАТА
В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.
КОМЕНТАР, ЗАКОНОДАВСТВО, СУДОВА ПРАКТИКА

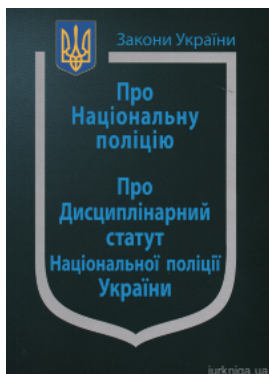
ПРАКТИЧНИЙ ПОСІБНИК

Підписано до друку 01.11.2016. Формат 60х84 1/8.
Друк офсетний. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 56,25.

ТОВ «Центр учбової літератури»
вул. Лаврська, 20 м. Київ

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 2458 від 30.03.2006 р.

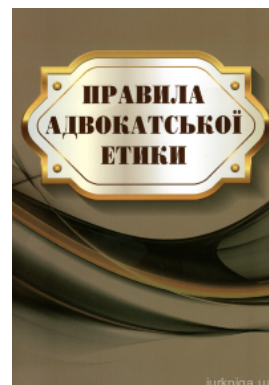
Книги, які можуть вас зацікавити

Закон України "Про Національну поліцію", "Про дисциплінарний статут Національної поліції України"

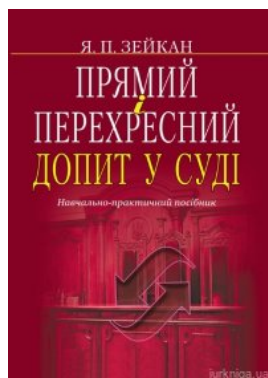
Закон України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність"

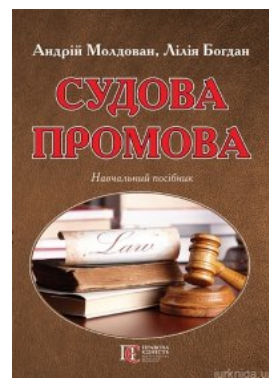
Правила адвокатської етики

Адвокатська техніка (підготовка до процесу і методики переконання)

Прямий і перехресний допит у суді

Судова промова

Перейти до галузі права
Адвокатура

Перейти на сайт →